

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi extinsă)

19 iunie 2019*

„Ajutoare de stat – Ajutoare individuale în favoarea complexului Nürburgring pentru construirea unui parc de agrement, a unor hoteluri și restaurante, precum și pentru organizarea de curse de automobile – Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă – Decizie prin care se declară că rambursarea ajutoarelor declarate incompatibile nu se referă la noul proprietar al complexului Nürburgring – Acțiune în anulare – Lipsa afectării substanțiale a poziției concurențiale – Inadmisibilitate – Decizie de constatare a inexistenței unui ajutor de stat la încheierea fazei de examinare preliminară – Acțiune în anulare – Parte interesată – Interesul de a exercita acțiunea – Admisibilitate – Încălcarea drepturilor procedurale – Inexistența unor dificultăți care impuneau inițierea unei proceduri oficiale de investigare – Plângere – Vânzarea activelor unor beneficiari de ajutoare de stat declarate incompatibile – Procedură de licitație deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată – Examinare cu diligență și cu imparțialitate – Obligația de motivare”

În cauza T-353/15,

NeXovation, Inc., cu sediul în Hendersonville (Statele Unite), reprezentată inițial de A. von Bergwelt, de F. Henkel și de M. Nordmann, ulterior de A. von Bergwelt și de M. Nordmann, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de L. Flynn, de T. Maxian Rusche și de B. Stromsky, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea în parte a Deciziei (UE) 2016/151 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) pus în aplicare de Germania pentru Nürburgring (JO 2016, L 34, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera întâi extinsă),

compus din doamna I. Pelikánová, președinte, și domnii V. Valančius, P. Nihoul, J. Svingens și U. Öberg (raportor), judecători,

grefier: doamna N. Schall, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 30 ianuarie 2018,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

I. Istoricul litigiului

- 1 Complexul Nürburgring (denumit în continuare „Nürburgring”), situat în landul german Renania-Palatinat, cuprinde un circuit de curse de automobile, un parc de agrement, hoteluri și restaurante.
- 2 Între 2002 și 2012, proprietarii Nürburgring (denumiți în continuare „vânzătorii”), și anume întreprinderile publice Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH și Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH, au beneficiat, în principal din partea landului Renania-Palatinat, de măsuri de sprijin pentru construirea unui parc de agrement, a unor hoteluri și restaurante, precum și pentru organizarea de curse de Formula 1.

A. Procedura administrativă și vânzarea activelor Nürburgring

- 3 Prin scrisoarea din 21 martie 2012, Comisia Europeană a notificat Republicii Federale Germania decizia sa de a iniția o procedură oficială de investigare, în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE, privind diferitele măsuri de sprijin puse în aplicare între 2002 și 2012 în favoarea Nürburgring. Prin această decizie, al cărei rezumat a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2012, C 216, p. 14), Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsurile în cauză.
- 4 Ca urmare a acordării unor măsuri de sprijin suplimentare notificate Comisiei de Republica Federală Germania, Comisia a decis să extindă procedura oficială de investigare la aceste noi măsuri. Decizia a fost notificată Republicii Federale Germania prin scrisoarea din 7 august 2012. Prin această decizie, al cărei rezumat a fost publicat în *Jurnalul Oficial* (JO 2012, C 333, p. 1), Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsurile suplimentare.
- 5 La 24 iulie 2012, Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (Tribunalul Districtual din Bad Neuenahr-Ahrweiler, Germania) a constatat insolvența vânzătorilor. Acesta a deschis o procedură de insolvență fără declinarea competenței la 1 noiembrie 2012. S-a decis vânzarea activelor vânzătorilor (denumită în continuare „vânzarea activelor Nürburgring”). Vânzătorii au desemnat auditorul KPMG AG în calitate de consilier juridic și financiar.
- 6 La 1 noiembrie 2012, administrarea Nürburgring a fost încredințată Nürburgring Betriebsgesellschaft mbH, o filială deținută în proporție de 100 % de unul dintre vânzători, Nürburgring GmbH, constituită de administratorii desemnați de Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (Tribunalul Districtual din Bad Neuenahr-Ahrweiler).
- 7 La 15 mai 2013, a fost lansată o procedură de cerere de ofertă pentru vânzarea activelor Nürburgring (denumită în continuare „procedura de cerere de ofertă”).
- 8 La 23 mai 2013, Comisia a comunicat Republicii Federale Germania și administratorilor criteriile pe care procedura de cerere de ofertă trebuia să le îndeplinească pentru a exclude elementele de ajutor de stat și i-a informat cu privire la obligația cumpărătorului care ar fi reținut de a rambursa avantajele care i-ar fi, eventual, conferite. Discuții între Comisie, Republica Federală Germania și administratorii au avut loc, în această privință, începând cu luna octombrie 2012.
- 9 Procedura de cerere de ofertă s-a desfășurat după cum urmează:
 - la 14 mai 2013, lansarea procedurii de cerere de ofertă a fost anunțată printr-un comunicat de presă de unul dintre administratori;

- la 15 mai 2013, KPMG a publicat o cerere de exprimare a interesului în *Financial Times*, în *Handelsblatt* și pe site-ul internet al Nürburgring;
 - 70 de întreprinderi și-au exprimat interesul;
 - prin scrisoarea din 19 iulie 2013, investitorii interesați au primit documente referitoare la Nürburgring și au fost invitați să prezinte o ofertă indicativă, pentru totalitatea activelor, pentru anumite grupuri de active sau pentru active individuale;
 - termenul pentru depunerea unei oferte indicative a fost stabilit succesiv la 12 septembrie 2013, prin scrisoarea din 19 iulie 2013, ulterior la 26 septembrie 2013, prin scrisoarea din 12 septembrie 2013; fiecare dintre aceste scrisori preciza că ofertele depuse după expirarea termenului ar fi de asemenea luate în considerare;
 - la începutul lunii februarie 2014, 24 de cumpărători potențiali au prezentat o ofertă indicativă, printre care reclamanta, NeXovation, Inc., o întreprindere privată americană activă în domeniile tehnologiei informației, produselor de larg consum, al energiei și al automobilelor;
 - pentru cumpărătorii potențiali invitați la etapa următoare a procedurii de cerere de ofertă, printre care reclamanta, termenul pentru prezentarea unor oferte de confirmare, care trebuiau să fie finanțate integral și să cuprindă un acord prenegociat pentru cumpărarea activelor, a fost stabilit succesiv la 11 decembrie 2013, prin scrisoarea din 17 octombrie 2013, ulterior la 17 februarie 2014, prin scrisoarea din 17 decembrie 2013; această ultimă scrisoare menționa că ofertele depuse după expirarea termenului ar fi de asemenea luate în considerare, dar preciza totodată că vânzătorii ar putea să decidă la scurt timp după termenul de depunere a ofertelor cu privire la identitatea cumpărătorului reținut;
 - 13 cumpărători potențiali au prezentat o ofertă de confirmare, dintre care patru au prezentat o ofertă privind toate activele, și anume Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH (denumită în continuare „Capricorn” sau „cumpărătorul”), un al doilea ofertant (denumit în continuare „ofertantul 2”), reclamanta și un al patrulea cumpărător potențial;
 - în conformitate cu scrisorile adresate investitorilor interesați la 19 iulie 2013 și la 17 octombrie 2013, investitorii trebuiau selectați ținând seama de imperatiivele de maximizare a valorii tuturor activelor, pe de o parte, și de securizare a tranzacției, pe de altă parte; în aplicarea acestor criterii, au fost luate în considerare, în ultima fază a procedurii de cerere de ofertă, ofertele prezentate de ofertantul 2 și de Capricorn, care, pe de o parte, propuneau preluarea tuturor activelor Nürburgring și, pe de altă parte, au furnizat o dovadă a solidității financiare a ofertelor lor la 7 martie 2014 și, respectiv, la 11 martie 2014. Proiecte de contract de vânzare au fost negociate în paralel cu acești doi ofertanți;
 - la 11 martie 2014, comitetul creditorilor vânzătorilor, în cadrul procedurii de insolvență a vânzătorilor, a aprobat vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn, a cărei ofertă s-a ridicat la 77 de milioane de euro, în timp ce oferta ofertantului 2 se situa între 47 și 52 de milioane de euro.
- 10 La 10 aprilie 2014, reclamanta a depus o plângere la Comisie, pentru motivul că procedura de cerere de ofertă nu a fost deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată și nu a avut drept rezultat vânzarea activelor Nürburgring la un preț de piață, în măsura în care aceste active fuseseră vândute unui ofertant local a cărui ofertă era mai mică decât a sa și care a fost favorizat în cadrul procedurii de cerere de ofertă. Potrivit reclamantei, Capricorn a primit astfel un ajutor, corespunzător diferenței dintre prețul pe care trebuia să îl plătească pentru achiziționarea activelor Nürburgring și prețul de piață al aceluiași active, și a asigurat continuitatea activităților economice ale comercianților, astfel încât ordinul de recuperare a ajutoarelor primite de vânzători trebuia extins la Capricorn.

B. Deciziile atacate

- 11 Comisia a adoptat, la 1 octombrie 2014, Decizia (UE) 2016/151 privind ajutorul de stat SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) pus în aplicare de Germania pentru Nürburgring (JO 2016, L 34, p. 1) și, la 13 aprilie 2015, o rectificare a deciziei menționate, publicată pe site-ul său internet (denumite în continuare, considerate împreună, „decizia atacată”).
- 12 La articolul 2 din decizia finală, Comisia a constatat nelegalitatea și incompatibilitatea cu piața internă a unor măsuri de sprijin în favoarea vânzătorilor (denumite în continuare „ajutoarele acordate vânzătorilor”).
- 13 Comisia a decis, la articolul 3 alineatul (2) din decizia finală, că o eventuală recuperare a ajutoarelor acordate vânzătorilor nu va viza Capricorn și filialele sale (denumită în continuare „prima decizie atacată”).
- 14 La articolul 1 ultima liniuță din decizia finală, Comisia a stabilit că vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn nu constituia un ajutor de stat (denumită în continuare „a doua decizie atacată”).
- 15 Astfel, Comisia a considerat că procedura de cerere de ofertă fusese realizată în mod deschis, transparent și nediscriminatoriu, că această procedură a condus la un preț de vânzare în conformitate cu piața și că nu a existat o continuitate economică între vânzători și cumpărător.

II. Procedura și concluziile părților

- 16 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 26 iunie 2015, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 17 Prin scrisoarea din 15 octombrie 2015, Comisia a depus o cerere de traducere în limba de procedură a anumitor anexe la cererea introductivă.
- 18 Printr-un înscris depus la grefa Tribunalului la 3 noiembrie 2015, vânzătorii au solicitat să intervină în prezenta procedură în susținerea concluziilor Comisiei. Prin Ordonanța din 18 aprilie 2016, președintele Camerei a opta a Tribunalului a admis această intervenție.
- 19 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 3 mai 2016, vânzătorii au informat Tribunalul că își retrag intervenția.
- 20 Prin Ordonanța din 6 iulie 2016 a președintelui Camerei a opta a Tribunalului, vânzătorii au fost radiati din registrul Tribunalului ca intervenienți și obligați să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale celorlalte părți în ceea ce privește intervenția lor.
- 21 Prin decizia președintelui Tribunalului din 3 octombrie 2016, a fost numit un nou judecător raportor și cauza a fost atribuită Camerei întâi a Tribunalului.
- 22 La 31 iulie 2017, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, Tribunalul a adresat o întrebare scrisă Comisiei, invitând-o să răspundă în scris. Comisia a depus observațiile sale în răspuns la 6 septembrie 2017.
- 23 La propunerea Camerei întâi, Tribunalul a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul de procedură, să trimită cauza în fața unui complet de judecată extins.

- 24 La 29 noiembrie 2017, Tribunalul (Camera întâi extinsă) a decis deschiderea fazei orale a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, a invitat părțile să depună anumite documente și le-a adresat întrebări scrise, invitându-le să răspundă în scris. Părțile au depus observațiile în răspuns la 14 decembrie 2017 și la 8 ianuarie 2018, în ceea ce privește reclamanta, precum și la 13 și la 21 decembrie 2017, în ceea ce privește Comisia.
- 25 Prin înscris separat depus la grefa Tribunalului la 24 ianuarie 2018, Comisia a solicitat Tribunalului, în temeiul articolului 130 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, să constate că prezenta acțiune a rămas fără obiect și că nu mai este necesar să se pronunțe cu privire la ea.
- 26 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 30 ianuarie 2018. În aceeași zi, Comisia a depus observații cu privire la raportul de ședință.
- 27 La 6 martie 2018, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, Tribunalul a solicitat părților să depună anumite documente și le-a adresat întrebări scrise, invitându-le să răspundă în scris. În temeiul articolului 24 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, Tribunalul a invitat de asemenea Republica Federală Germania să depună anumite documente și a adresat acesteia întrebări scrise, invitând-o să răspundă în scris. Părțile și Republica Federală Germania au depus observații în răspuns la 27 martie 2018 și la 4 și la 9 aprilie 2018.
- 28 La 18 mai 2018, reclamanta a depus observațiile sale cu privire la cererea Comisiei de constatare a lipsei necesității de a se pronunța asupra fondului.
- 29 La 12 iunie 2018, fază orală a procedurii a fost închisă.
- 30 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 20 iulie 2018, Comisia a prezentat, în temeiul articolului 113 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, o cerere de redeschidere a fazei orale a procedurii. Prin decizia președintelui Camerei întâi extinse a Tribunalului din 16 august 2018, această cerere a fost respinsă.
- 31 În cadrul procedurii principale, reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea primei și a celei de a doua decizii atacate;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 32 În cadrul aceleiași proceduri, Comisia solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca fiind în parte inadmisibilă și în parte nefondată și, cu titlu subsidiar, ca fiind nefondată;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 33 În cadrul procedurii incidente, Comisia solicită Tribunalului să constate că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului acțiunii, fără să concluzioneze în mod expres cu privire la cheltuielile de judecată.
- 34 În cadrul aceleiași proceduri, reclamanta solicită Tribunalului să respingă cererea Comisiei de nepronunțare asupra fondului, fără să concluzioneze în mod expres cu privire la cheltuielile de judecată.

III. În drept

35 În împrejurările din speță, trebuie să se unească cu fondul cererea Comisiei de nepronunțare asupra fondului și să se examineze aceasta împreună cu cererile de anulare a primei și a celei de a doua decizii atacate formulate de reclamantă în procedura principală.

A. Cu privire la admisibilitatea cererii de anulare a primei decizii atacate

36 Reclamanta urmărește mai întâi să obțină anularea primei decizii atacate prin care Comisia, stabilind că nu a existat o continuitate economică între vânzători și cumpărător, a decis că acesta din urmă nu era vizat de o eventuală recuperare a ajutoarelor acordate vânzătorilor.

37 Astfel, prin intermediul celui de al doilea motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a principiului continuității economice, reclamanta susține în special că, dat fiind că vânzarea activelor Nürburgring nu a fost realizată la prețul de piață, ca urmare a inexistenței unei proceduri de cerere de ofertă deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată și a lipsei unei vânzări a activelor Nürburgring către cel mai bun ofertant, există între vânzători și cumpărător o continuitate economică care necesită o extindere a deciziei de recuperare a ajutoarelor acordate vânzătorilor la Capricorn.

38 Reclamanta susține că prima decizie atacată a fost adoptată la încheierea unei proceduri de examinare preliminară, iar nu a unei proceduri oficiale de investigare, dat fiind că deciziile de deschidere a procedurii oficiale din 21 martie 2012 și din 7 august 2012 nu priveau aspectul dacă un ajutor fusese transferat către Capricorn.

39 În memoriul în apărare, Comisia a arătat că acțiunea era inadmisibilă în măsura în care viza să conteste prima decizie atacată. Aceasta a susținut printre altele că, în ceea ce privește o decizie conexă și complementară unei decizii adoptate la încheierea unei proceduri oficiale de investigare privind stabilirea existenței unor ajutoare incompatibile care trebuie recuperate, reclamanta nu putea fi considerată ca fiind vizată în mod individual demonstrând pur și simplu că era o parte interesată, ci trebuia să demonstreze că poziția sa pe piață a fost afectată în mod substanțial de ajutoarele acordate vânzătorilor, astfel încât aceasta se afla într-o situație de fapt care o individualizează într-un mod analog celui în care s-ar fi aflat destinatarul unei astfel de decizii. Or, poziția reclamantei pe piață nu ar fi fost afectată într-o manieră diferită de cea a unui alt ofertant.

40 Ulterior, Comisia a concluzionat totuși că nu mai era necesar ca Tribunalul să se pronunțe cu privire la acțiune, inclusiv cu privire la cererea de anulare a primei decizii atacate, pentru motivul că reclamanta ar fi pierdut orice interes de a exercita acțiunea.

41 În speță, este necesar să se examineze mai întâi cauza de inadmisibilitate invocată în mod specific de Comisie în memoriul în apărare, în privința cererii de anulare a primei decizii atacate.

42 Ca răspuns la această cauză de inadmisibilitate, reclamanta susține în principal că poziția sa pe piață a fost afectată în mod substanțial prin acordarea ajutorului legat de vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn, dat fiind că ea a fost eliminată, prin intermediul atribuirii acestor active, atât de pe piața de achiziționare a activelor Nürburgring, cât și de pe piața exploatarea acestuia.

43 În primul rând, trebuie amintit că, în Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 104), Curtea a statuat că o decizie privind continuitatea economică trebuie să fie considerată o decizie „conexă și complementară” deciziei finale referitoare la ajutoarele vizate care o precedă, în măsura în care îi precizează domeniul de aplicare în ceea ce privește calitatea de beneficiar al acestor ajutoare și, prin urmare, în ceea ce o privește pe cea de

debitor al obligației de restituire a acestora, ca urmare a intervenirii unui eveniment ulterior adoptării respectivei decizii precum achiziția de către un terț a activelor beneficiarului inițial al ajutoarelor menționate.

- 44 În speță, prin prima decizie atacată, Comisia, stabilind că nu a existat o continuitate economică între vânzători și cumpărător, a decis că acesta din urmă nu era vizat de o eventuală recuperare a ajutoarelor acordate vânzătorilor.
- 45 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că prima decizie atacată este o decizie „conexă și complementară” deciziei adoptate la încheierea procedurii oficiale de investigare privind ajutorul acordat vânzătorilor.
- 46 În al doilea rând, trebuie amintit că, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, „[o]rice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și al doilea paragraf, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare”.
- 47 În măsura în care prima decizie atacată se referă la ajutoarele acordate vânzătorilor, care au fost acordate sub formă de ajutoare individuale, iar nu în aplicarea unei scheme de ajutor, aceasta nu poate fi asimilată unui act normativ în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.
- 48 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, alte persoane în afara destinatarilor unei decizii nu pot pretinde că respectiva decizie le privește în mod individual decât dacă aceasta le aduce atingere în temeiul anumitor calități care le sunt specifice sau în temeiul unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, din acest motiv, le individualizează ca și în cazul destinatarului unei asemenea decizii (Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223, și Hotărârea din 19 mai 1993, Cook/Comisia, C-198/91, EU:C:1993:197, punctul 20).
- 49 În materie de ajutoare de stat, au fost recunoscute, printre altele, ca fiind vizate individual de o decizie a Comisiei de închidere a procedurii oficiale de investigare, în afara întreprinderii beneficiare, întreprinderile concurente ale acesteia din urmă care au jucat un rol activ în cadrul respectivei proceduri, în măsura în care poziția acestora pe piață este afectată în mod substanțial de măsura de ajutor (a se vedea Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 98 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 5 noiembrie 2014, Vtesse Networks/Comisia, T-362/10, EU:T:2014:928, punctul 53 și jurisprudența citată).
- 50 Criteriul afectării substanțiale permite identificarea concurenților pe care un ajutor îi individualizează astfel încât aceștia îndeplinesc condițiile de admisibilitate așa cum au fost ele enunțate în Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia (25/62, EU:C:1963:17). Prin urmare, ajutorul caracterizează concurenții care au calitate procesuală activă în raport cu orice altă persoană și îi individualizează într-un mod analog celui al destinatarului deciziei atacate. Astfel, existența unei afectări substanțiale a poziției pe piață a unui reclamant nu depinde în mod direct de cuantumul ajutorului în cauză, ci de importanța atingerii pe care acest ajutor o poate aduce poziției menționate. O astfel de atingere poate varia pentru ajutoare cu un cuantum similar în funcție de criterii precum mărimea pieței relevante, natura specifică a ajutorului, lungimea perioadei pentru care acesta a fost acordat, caracterul principal sau secundar al activității afectate pentru reclamant și posibilitățile acestuia de a eluda efectele negative ale ajutorului (a se vedea Hotărârea din 5 noiembrie 2014, Vtesse Networks/Comisia, T-362/10, EU:T:2014:928, punctul 41 și jurisprudența citată).
- 51 Simpla calitate de concurent potențial nu este suficientă, prin urmare, pentru a conferi unui justițiabil un drept la acțiune în fața instanței Uniunii Europene pentru a contesta o decizie adoptată de Comisie la încheierea unei proceduri oficiale de investigare.

- 52 În speță, trebuie să se constate că reclamanta a avut un rol activ în procedura care a precedat adoptarea primei decizii atacate, în măsura în care aceasta a depus o plângere, la 10 aprilie 2014, pentru motivul că procedura de cerere de ofertă era nelegală și că decizia de recuperare a ajutoarelor acordate vânzătorilor trebuia extinsă asupra cumpărătorului.
- 53 Cu toate acestea, reiese din jurisprudența citată la punctul 49 de mai sus că nu se poate deduce din simpla participare a reclamantei la procedura administrativă că aceasta are calitate procesuală activă. Reclamanta trebuie, în orice caz, să demonstreze că ajutoarele acordate vânzătorilor erau susceptibile să afecteze în mod substanțial poziția sa pe piață.
- 54 În considerentul (20) al deciziei finale, Comisia a precizat că măsurile de ajutor în favoarea vânzătorilor vizau finanțarea construirii și a exploatării facilităților Nürburgring. În plus, în considerentele (173)-(176) și (178) ale aceleiași decizii, Comisia a observat că piețele pe care concurența era susceptibilă să fie denaturată de aceste măsuri erau cele legate de exploatarea circuitelor de curse, a parcurilor off-road, a parcurilor de agrement, a unităților de cazare, a restaurantelor, a centrelor de conducere în siguranță, a școlilor de șoferi, a sălilor multifuncționale, a sistemelor de plată fără numerar, de promovare a turismului, de dezvoltarea de proiecte, de construcția de proprietăți imobiliare, de gestionare a întreprinderilor și de comerțul cu autoturisme sau motociclete (denumite în continuare „piețele relevante”). În sfârșit, în considerentul (180) al deciziei menționate, Comisia a precizat că piețele relevante puteau fi considerate de dimensiune europeană.
- 55 În răspunsul la una dintre întrebările adresate de Tribunal în cadrul măsurilor de organizare a procedurii adoptate la 29 noiembrie 2017 (a se vedea punctul 24 de mai sus), reclamanta a admis că, la data depunerii cererii introductive și anterior acestei date, ea nu era prezentă pe piețele relevante. Prin urmare, ea nu dispunea de nicio poziție pe piețele relevante care ar putea fi afectată, *a fortiori* în mod substanțial, de ajutoarele acordate vânzătorilor.
- 56 În măsura în care reclamanta susține în esență că ar fi fost în măsură să achiziționeze activele Nürburgring și, prin urmare, să intre pe piețele relevante dacă nu ar fi fost discriminată în cadrul procedurii de cerere de ofertă (a se vedea punctul 10 de mai sus) și că îi era dificil să achiziționeze sau să exploateze alte circuite de curse, având în vedere pierderea reputației și publicitatea negativă care decurg din dezavantajul suferit în cadrul procedurii de cerere de ofertă, este necesar să se arate că argumentele sale nu pot fi suficiente, în fața instanței Uniunii și având în vedere jurisprudența citată la punctele 49-51 de mai sus, pentru a o individualiza în raport cu ajutoarele acordate vânzătorilor și cu prima decizie atacată, astfel încât aceasta să îndeplinească condițiile de admisibilitate așa cum au fost ele enunțate în Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia (25/62, EU:C:1963:17).
- 57 Rezultă că reclamanta nu a demonstrat că este vizată în mod individual de prima decizie atacată.
- 58 Or, trebuie amintit că cerințele de admisibilitate a unei acțiuni sunt cumulative (Hotărârea din 28 martie 2012, Ryanair/Comisia, T-123/09, EU:T:2012:164, punctul 199). Astfel, fără a fi necesar să se examineze interesul reclamantei de a exercita acțiunea în anulare împotriva primei decizii atacate și nici, *a fortiori*, cererea de nepronunțare asupra fondului cauzei formulată de Comisie întemeiată pe pierderea de către reclamantă a interesului său de a exercita acțiunea în anularea aceleiași decizii, trebui să se declare acțiunea inadmisibilă, în măsura în care vizează anularea deciziei amintite, pentru lipsa afectării individuale.

B. Cu privire la cererea de anulare a celei de a doua decizii atacate

- 59 Reclamanta urmărește să obțină de asemenea anularea celei de a doua decizii atacate prin care Comisia a stabilit că vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn nu constituia un ajutor de stat.

1. Cu privire la admisibilitate și la cererea de nepronunțare asupra fondului

- 60 În memoriul în apărare, Comisia nu a contestat admisibilitatea acțiunii, în măsura în care aceasta se referă la cea de a doua decizie atacată. Ulterior, Comisia a concluzionat totuși că nu mai era necesar ca Tribunalul să se pronunțe cu privire la acțiune, inclusiv cu privire la cererea de anulare a celei de a doua decizii atacate, pentru motivul că reclamanta ar fi pierdut orice interes de a exercita acțiunea. În acest context, Comisia a contestat de asemenea calitatea procesuală activă a reclamantei în privința celei de a doua decizii atacate.
- 61 În speță, este necesar să se examineze mai întâi dacă reclamanta are calitatea de a exercita acțiunea în anularea celei de a doua decizii atacate, înainte de a examina în ce măsură aceasta are și păstrează un interes de a obține o astfel de anulare.
- 62 În ceea ce privește calitatea sa procesuală activă, reclamanta susține că este vizată în mod direct și individual prin cea de a doua decizie atacată. În această privință și în conformitate cu jurisprudența, calitatea sa specială de „persoană interesată”, în sensul articolului 1 litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 [TFUE] (JO 1999, L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41), legată de obiectul specific al acțiunii, ar fi suficientă pentru a o individualiza, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE. În sfârșit, poziția sa pe piață ar fi fost afectată în mod substanțial de ajutorul care ar fi fost acordat cumpărătorului în cadrul procedurii de cerere de ofertă.
- 63 În cererea sa de nepronunțare asupra fondului, Comisia arată că reclamanta nu își poate întemeia calitatea de parte interesată pe calitatea sa de cumpărător potențial al activelor Nürburgring, întrucât, într-o scrisoare din 26 aprilie 2016 adresată Comisiei, Republica Federală Germania a arătat că Capricorn a plătit integral prețul de achiziție a acestor active și a renunțat la dreptul său de a rezilia contractul de vânzare în cazul în care Comisia ar lua o decizie de recuperare a ajutoarelor acordate vânzătorilor de la aceasta. Comisia susține de asemenea că reclamanta nu își poate întemeia calitatea sa de parte interesată nici pe calitatea sa de concurentă a Capricorn, întrucât răspunsurile sale la întrebările adresate de Tribunal în cadrul măsurilor de organizare a procedurii adoptate la 29 noiembrie 2017 (a se vedea punctul 24 de mai sus) permit să se constate că reclamanta nu era activă pe piețele relevante.
- 64 În cadrul procedurii de control al ajutoarelor de stat, trebuie distinse, pe de o parte, faza de examinare preliminară a ajutoarelor, instituită la articolul 108 alineatul (3) TFUE, care are ca obiect numai să permită Comisiei să își formeze o primă opinie cu privire la compatibilitatea parțială sau totală a ajutorului în cauză, și, pe de altă parte, faza de investigare, prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE, destinată să permită Comisiei să obțină informații complete cu privire la toate datele cauzei. Numai în cadrul procedurii prevăzute de această din urmă dispoziție Tratatul FUE prevede garanția procedurală care constă în obligația Comisiei de a pune în întârziere persoanele interesate pentru a-și prezenta observațiile (Hotărârea din 19 mai 1993, Cook/Comisia, C-198/91, EU:C:1993:197, punctul 22, Hotărârea din 15 iunie 1993, Matra/Comisia, C-225/91, EU:C:1993:239, punctul 16, și Hotărârea din 17 iulie 2008, Athinaiki Techniki/Comisia, C-521/06 P, EU:C:2008:422, punctul 35).
- 65 Atunci când, fără a iniția procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE, Comisia constată, printr-o decizie adoptată în temeiul alineatului (3) al aceluiași articol, că o măsură de stat nu constituie un ajutor incompatibil cu piața internă, beneficiarii acestei garanții procedurale nu pot obține respectarea sa decât dacă au posibilitatea de a contesta decizia respectivă în fața instanței Uniunii. Pentru aceste motive, instanța Uniunii declară admisibilă o acțiune care urmărește anularea unei astfel de decizii, introdusă de o persoană interesată în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE, atunci când persoana care a introdus această acțiune urmărește, prin introducerea ei, să conserve drepturile procedurale de care beneficiază în temeiul acestei din urmă dispoziții (Hotărârea din 17 iulie 2008, Athinaiki Techniki/Comisia, C-521/06 P, EU:C:2008:422, punctul 36).

- 66 Astfel, trebuie să se considere că orice parte interesată este direct și individual vizată de o decizie de constatare a inexistenței ajutorului la încheierea fazei de examinare preliminară (Hotărârea din 28 martie 2012, Ryanair/Comisia, T-123/09, EU:T:2012:164, punctul 68), amintindu-se că, atunci când o astfel de parte a introdus o plângere, refuzul Comisiei de a admite această plângere trebuie analizat, în orice caz, ca un refuz de a iniția procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE (Hotărârea din 18 noiembrie 2010, NDSHT/Comisia, C-322/09 P, EU:C:2010:701, punctele 51-54).
- 67 În speță, părțile sunt de acord cu privire la faptul că cea de a doua decizie atacată este o decizie adoptată la încheierea fazei de examinare preliminară a ajutoarelor, instituită prin articolul 108 alineatul (3) TFUE, iar nu al unei proceduri oficiale de investigare. Întrucât reclamanta nu poate, pentru motivele deja menționate la punctele 55-57 de mai sus, să fie considerată ca îndeplinind condițiile de admisibilitate astfel cum au fost enunțate în Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia (25/62, EU:C:1963:17), este necesar, pentru a stabili dacă acesta dispune de calitatea de a exercita o acțiune în anulare împotriva celei de a doua decizii atacate, să se verifice dacă ea a dovedit corespunzător cerințelor legale că este o parte interesată.
- 68 Potrivit articolului 1 litera (h) din Regulamentul nr. 659/1999, sunt considerate „persoane interesate” orice stat membru și orice persoană, întreprindere sau asociație de întreprinderi ale căror interese pot fi afectate de acordarea unui ajutor. Cu alte cuvinte, este vorba despre un număr nedeterminat de destinatari. Această dispoziție nu exclude posibilitatea ca o întreprindere care nu este o concurentă directă a beneficiarului ajutorului să fie calificată drept „persoană interesată”, în măsura în care demonstrează că interesele sale ar putea fi afectate prin acordarea acestui ajutor. Este suficient ca această întreprindere să demonstreze, corespunzător cerințelor legale, că ajutorul poate să aibă un efect concret asupra situației sale (a se vedea Hotărârea din 24 mai 2011, Comisia/Kronoply și Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punctele 63-65 și jurisprudența citată).
- 69 Rezultă că, în principiu, oricărei întreprinderi care se prevalează de existența unei relații de concurență, actuală sau potențială, i se poate recunoaște calitatea de „parte interesată” în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE.
- 70 În speță, este necesar să se considere că reclamanta a dovedit, prin participarea sa activă, până în etapa finală, la procedura de cerere de ofertă și prin plângerea pe care a depus-o în acest context la Comisie, voința sa serioasă de a intra pe piețele relevante și, în consecință, calitatea sa de concurent potențial al Capricorn, care ar fi beneficiat, potrivit plângerii menționate și având în vedere împrejurările concrete ale vânzării activelor Nürburgring, de un ajutor de stat a cărei existență a fost respinsă de Comisie în cea de a doua decizie atacată.
- 71 Prin urmare, având în vedere considerațiile expuse la punctele 68 și 69 de mai sus și aprecierile care precedă, reclamantei trebuie să i se recunoască calitatea de parte interesată în ceea ce privește a doua decizie atacată.
- 72 Cu privire la interesul reclamantei de a exercita acțiunea, Comisia susține, în cererea sa de nepronunțare asupra fondului, că aceasta din urmă l-ar fi pierdut, printre altele, ca urmare a faptului că Capricorn ar fi plătit în totalitate prețul cumpărării activelor Nürburgring și ar fi renunțat la dreptul său de a rezilia contractul de vânzare în cazul în care Comisia ar lua o decizie de a recupera de la aceasta ajutoarele acordate vânzătorilor (a se vedea punctul 63 de mai sus).
- 73 Trebuie amintit totuși că „părțile interesate” în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE au interesul de a obține anularea unei decizii adoptate la încheierea procedurii de examinare preliminară din moment ce, în temeiul dispozițiilor articolului 108 TFUE, o astfel de anulare ar obliga Comisia să inițieze procedura oficială de investigare și le-ar permite să își prezinte observațiile și să exercite astfel o influență asupra noii decizii a Comisiei (Hotărârea din 10 februarie 2009, Deutsche Post și DHL International/Comisia, T-388/03, EU:T:2009:30, punctele 62 și 64). În speță, reclamanta are un interes de a obține anularea celei de a doua decizii atacate în măsura în care, prin intermediul primului aspect

al celui de al patrulea motiv, ea pune în discuție faptul că această decizie privind constatarea inexistenței unui ajutor acordat Capricorn în cadrul procedurii de cerere de ofertă a fost adoptată fără inițierea de către Comisie a procedurii oficiale de investigare, cu încălcarea drepturilor sale procedurale în calitate de parte interesată.

- 74 Dacă Tribunalul ar anula cea de a doua decizie atacată pentru încălcarea drepturilor procedurale ale reclamantei, Comisia ar trebui, în principiu, să inițieze procedura oficială de investigare privind vânzarea activelor Nürburgring și ar solicita reclamantei, în calitate de parte interesată, să își prezinte observațiile. În consecință, anularea celei de a doua decizii atacate este susceptibilă, prin ea însăși, să aibă consecințe juridice pentru reclamantă, în calitate de parte interesată.
- 75 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că, în ceea ce privește cea de a doua decizie atacată, reclamanta are calitate procesuală activă, ca parte interesată, și are și păstrează un interes de a exercita acțiunea care urmărește protejarea drepturilor procedurale conferite acesteia, în aceeași calitate, în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE.
- 76 Rezultă că cererea de nepronunțare asupra fondului prezentată de Comisie trebuie respinsă și că prezenta acțiune este admisibilă, în măsura în care vizează cea de a doua decizie atacată și urmărește protejarea drepturilor procedurale conferite reclamantei în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE.

2. Cu privire la fond

a) Considerații introductive cu privire la întinderea controlului jurisdicțional vizând o decizie privind inexistența unui ajutor adoptată la încheierea fazei de examinare preliminară

- 77 Trebuie amintit de la bun început că articolul 108 alineatul (3) TFUE și articolul 4 din Regulamentul nr. 659/1999 instituie o fază de examinare preliminară a măsurilor de ajutor notificate, al cărei obiect este de a permite Comisiei să își formeze o primă opinie cu privire la compatibilitatea măsurii în cauză cu piața internă. La încheierea acestei faze, Comisia constată că măsura respectivă fie nu constituie un ajutor, fie intră în domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această ultimă ipoteză, este posibil să nu existe îndoieli privind compatibilitatea măsurii respective cu piața internă sau, dimpotrivă, să existe (Hotărârea din 24 mai 2011, Comisia/Kronoply și Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punctul 43).
- 78 În cazul în care, la încheierea fazei de examinare preliminară, Comisia adoptă o decizie prin care constată că o măsură de stat nu constituie un ajutor incompatibil cu piața internă, Comisia refuză de asemenea în mod implicit să inițieze procedura oficială de investigare. Acest principiu se aplică și în cazul în care decizia este adoptată pentru motivul că Comisia consideră că ajutorul este compatibil cu piața internă, în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 659/1999, denumită „decizie de a nu ridica obiecții”, cât și atunci când apreciază că măsura nu intră în domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (1) TFUE și, prin urmare, nu constituie un ajutor, în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 659/1999 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 iulie 2008, Athinaiki Techniki/Comisia, C-521/06 P, EU:C:2008:422, punctul 52, și Hotărârea din 28 martie 2012, Ryanair/Comisia, T-123/09, EU:T:2012:164, punctul 68).
- 79 Potrivit jurisprudenței, în cazul în care un reclamant solicită anularea unei decizii prin care se declară că măsura în cauză nu constituie un ajutor de stat sau a unei decizii de a nu ridica obiecții, acesta pune în discuție în esență faptul că decizia luată de Comisie cu privire la ajutorul în cauză a fost adoptată fără ca această instituție să inițieze procedura oficială de investigare, încălcând astfel drepturile sale procedurale. Pentru ca cererea sa de anulare să fie admisă, reclamantul poate invoca, în scopul menținerii drepturilor procedurale de care beneficiază în cadrul procedurii oficiale de investigare, orice motiv de natură să demonstreze că aprecierea informațiilor și a elementelor de care Comisia dispunea sau putea dispune în cadrul fazei de examinare preliminară a măsurii în cauză ar fi trebuit să

dea naștere unor îndoieli privind calificarea acestei măsuri drept ajutor de stat sau compatibilitatea sa cu piața internă (Hotărârea din 13 iunie 2013, Ryanair/Comisia, C-287/12 P, nepublicată, EU:C:2013:395, punctul 60, și Hotărârea din 25 noiembrie 2014, Ryanair/Comisia, T-512/11, nepublicată, EU:T:2014:989, punctul 31).

- 80 O astfel de probă a existenței unor îndoieli poate fi făcută printre altele plecând de la o serie de indicii concordante, existența unei îndoieli trebuind căutată, în ceea ce privește o decizie prin care se constată că măsura în cauză nu constituie ajutor de stat, atât în împrejurările adoptării deciziei menționate, în special durata examinării preliminare, cât și în conținutul acesteia, prin raportarea aprecierilor pe care s-a întemeiat Comisia în decizia menționată la elementele de care aceasta dispunea sau putea să dispună atunci când s-a pronunțat cu privire la calificarea măsurii în cauză ca ajutor de stat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 ianuarie 2013, 3F/Comisia, C-646/11 P, nepublicată, EU:C:2013:36, punctul 31).
- 81 Astfel, Comisia este obligată să inițieze procedura oficială de investigare dacă, în lumina informațiilor obținute sau de care putea dispune în cursul procedurii de examinare preliminară, se confruntă în continuare cu dificultăți serioase de apreciere a măsurii respective. Această obligație rezultă în mod direct din articolul 108 alineatul (3) TFUE, astfel cum a fost interpretat de jurisprudență, și este confirmată de articolul 4 din Regulamentul nr. 659/1999, în cazul în care Comisia constată, după o examinare preliminară, că măsura în cauză dă naștere unor îndoieli privind calificarea acestei măsuri drept ajutor sau compatibilitatea sa cu piața internă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2016, Club Hotel Loutraki și alții/Comisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punctele 30-33, și Hotărârea din 12 februarie 2008, BUPA și alții/Comisia, T-289/03, EU:T:2008:29, punctul 328). Într-un asemenea caz, Comisia nu poate refuza să inițieze procedura oficială de investigare prevalându-se de alte împrejurări, precum interesul terților, considerații referitoare la economia procedurii sau orice alt motiv de conveniență administrativă sau politică (Hotărârea din 10 februarie 2009, Deutsche Post și DHL International/Comisia, T-388/03, EU:T:2009:30, punctul 90).
- 82 În stadiul contencios, controlul instanței Uniunii trebuie să se concentreze pe aspectul dacă, având în vedere argumentele invocate și elementele de probă prezentate de reclamant în speță, aprecierile pe care s-a întemeiat Comisia în decizia privind inexistența unui ajutor de stat prezintă dificultăți care sunt de natură să suscite îndoieli și, prin urmare, să justifice inițierea procedurii oficiale de investigare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 1993, Cook/Comisia, C-198/91, EU:C:1993:197, punctul 31, și Hotărârea din 15 iunie 1993, Matra/Comisia, C-225/91, EU:C:1993:239, punctul 34).

b) Considerații introductive cu privire la întinderea acțiunii

- 83 Primul aspect al celui de al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea drepturilor procedurale ale reclamantei, în măsura în care Comisia s-a abținut să inițieze procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE, în pofida existenței unor dificultăți serioase de apreciere a măsurii în cauză.
- 84 În cadrul acestui aspect, pentru a demonstra existența unor astfel de dificultăți serioase de apreciere a măsurii în cauză, reclamanta invocă în special erori de drept, erori de apreciere și un viciu de motivare care ar afecta cea de a doua decizie atacată. Aceste erori și acest viciu sunt invocate, pe de altă parte, în cadrul primului, al celui de al treilea și al celui de al cincilea motiv, referitoare la interpretarea greșită a noțiunii de ajutor de stat, la neluarea în considerare a continuării procesului de vânzare prin cesiunea către un subdobânditor a participației deținute de Capricorn în vehiculul de achiziție a activelor Nürburgring și, respectiv, la o lipsă de motivare.
- 85 Prin urmare, este necesar să se examineze, într-o primă etapă, primul aspect al celui de al patrulea motiv, apoi, în lumina acestui aspect, întemeiat pe încălcarea drepturilor procedurale ale reclamantei, primul, al treilea și al cincilea motiv, pentru a aprecia dacă argumentele invocate în susținerea

acestora permit identificarea unor dificultăți serioase de apreciere a măsurii în cauză în prezența cărora Comisia ar fi trebuit să inițieze procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE, astfel cum jurisprudența autorizează Tribunalul să procedeze (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 mai 2011, Comisia/Kronoply și Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punctele 56 și 58).

- 86 Ar trebui să se examineze, într-o a doua etapă, al doilea, al treilea și al patrulea aspect ale celui de al patrulea motiv, întemeiate pe alte încălcări ale drepturilor procedurale ale reclamantei, care pot avea de asemenea o incidență asupra constatării de către Comisie, în cea de a doua decizie atacată, a inexistenței unor dificultăți serioase de apreciere a măsurii în cauză care să justifice inițierea procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE. Al doilea aspect al celui de al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 659/1999, iar al treilea și al patrulea aspect ale celui de al patrulea motiv sunt întemeiate pe o lipsă de examinare diligentă și imparțială de către Comisie a procedurii de cerere de ofertă. Se reamintește că al doilea motiv al cererii introductive, întemeiat pe existența unei continuități economice, era îndreptat numai împotriva primei decizii atacate, în privința căreia reclamanta nu a fost considerată ca având calitate procesuală activă.

c) Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe existența unor dificultăți serioase de apreciere a vânzării activelor Nürburgring

- 87 Reclamanta invocă, în primul rând, durata fazei de examinare preliminară și, în al doilea rând, conținutul celei de a doua decizii atacate.

1) Cu privire la durata fazei de examinare preliminară

- 88 Reclamanta susține că Comisia a amânat decizia sa în mai multe rânduri, în special în perioada cuprinsă între 23 iunie 2014 și 1 octombrie 2014, data la care decizia finală a fost în cele din urmă adoptată. În plus, rectificarea deciziei finale a fost adoptată la 13 aprilie 2015, respectiv la mai bine de un an de la depunerea plângerii sale la Comisie.

- 89 Comisia susține că nu a întâmpinat dificultăți serioase în cadrul examinării preliminare.

- 90 Trebuie amintit că, în cazul în care măsurile de stat în litigiu nu au fost notificate de statul membru în cauză, Comisia nu este obligată să procedeze la o examinare preliminară a acestor măsuri într-un termen determinat. Cu toate acestea, Comisia este obligată să procedeze la o examinare diligentă a unei plângeri care denunță existența unui ajutor incompatibil cu piața internă, caracterul rezonabil al duratei unei faze de examinare preliminară trebuind să fie apreciat în funcție de împrejurările proprii fiecărei cauze și în special de contextul acesteia, de diferitele etape procedurale pe care Comisia trebuie să le urmeze și de complexitatea cauzei (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 septembrie 2011, 3F/Comisia, T-30/03 RENV, EU:T:2011:534, punctele 57 și 58 și jurisprudența citată).

- 91 În speță, Comisia a fost sesizată cu plângerea reclamantei la 10 aprilie 2014. Această plângere viza vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn la un preț mai mic decât prețul lor de piață și existența unei continuități economice între vânzători și Capricorn care ar fi justificat ca decizia de recuperare a ajutoarelor acordate vânzătorilor să fie extinsă la aceasta din urmă. Pe de altă parte, alte trei plângeri au fost depuse cu privire la vânzarea activelor Nürburgring. Decizia finală a intervenit la 1 octombrie 2014, adică la mai puțin de șase luni de la primirea plângerii reclamantei. Un astfel de termen nu depășește ceea ce implică o primă examinare a aspectelor legate de vânzarea activelor Nürburgring la un preț mai mic decât prețul de piață al acestora și, prin urmare, nu demonstrează existența unor dificultăți serioase de apreciere a măsurii în cauză de natură să justifice inițierea procedurii oficiale de investigare.

- 92 Rezultă că această critică trebuie respinsă.

2) *Cu privire la conținutul celei de a doua decizii atacate*

- 93 Reclamanta susține în esență că cea de a doua decizie atacată ar demonstra în sine existența unor dificultăți serioase, invocând în acest sens caracterul lacunar al examinării efectuate de Comisie. Lacunele ar privi în special examinarea caracterului deschis, transparent, nediscriminatoriu și necondiționat al procedurii de cerere de ofertă, cea a unor fapte care ar fi relevante în acest sens, precum transferul activelor Nürburgring către un subdobânditor, cel al aspectului dacă această procedură a condus la vânzarea activelor menționate ofertantului care a făcut cea mai bună ofertă, precum și examinarea împrejurării că Capricorn nu ar fi fost în măsură să îndeplinească obligația de securizare a plății prețului de vânzare.
- 94 În plus, erorile de drept săvârșite de Comisie, legate de aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 14 din Regulamentul nr. 659/1999, precum și de lipsa de motivare, ar confirma existența unor dificultăți serioase de apreciere a măsurii vizate care să justifice inițierea procedurii oficiale de investigare.
- 95 Comisia contestă această argumentație.
- 96 Mai întâi, trebuie arătat că Comisia a constatat în considerentul (285) al deciziei finale, după examinarea împrejurărilor cauzei, că „vânzarea activelor [Nürburgring] nu constitui[a] un ajutor de stat”.
- 97 În considerentul (281) al deciziei finale, Comisia a arătat că nu a identificat „dovezi privind o încălcare a principiilor unei proceduri de licitație deschise, transparente, nediscriminatorii și necondiționate în ceea ce privește vânzarea activelor [Nürburgring], sau privind orice ofertă cu un preț mai mare și cu finanțare garantată comparativ cu oferta de preț prezentată de Capricorn”.
- 98 În considerentele (240), (261), (266), (271), (276) și (280) ale deciziei finale, Comisia a considerat în special că Capricorn era ofertantul care a prezentat cea mai bună ofertă inclusiv o garanție de finanțare. În ceea ce privește garanția respectivă, Comisia a stabilit că aceasta a dispus, începând din luna aprilie 2014, de scrisoarea Deutsche Bank AG din 10 martie 2014, care venea în sprijinul ofertei Capricorn (denumită în continuare „scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014”). Prin urmare, nu există niciun motiv pentru a pune la îndoială afirmația Comisiei potrivit căreia aceasta a efectuat propria analiză a scrisorii respective și a considerat că ea constituia o garanție de finanțare, a cărei natură obligatorie a fost confirmată de autoritățile germane.
- 99 Argumentul referitor la garanția de finanțare a ofertei prezentate de Capricorn și la aspectul dacă procedura de cerere de ofertă ar fi condus la vânzarea activelor menționate ofertantului care a făcut cea mai bună ofertă nu este, așadar, fondat.
- 100 Reclamanta susține de asemenea că Comisia nu a efectuat o examinare exhaustivă privind procedura de cerere de ofertă. În special, decizia finală nu ar menționa continuarea procesului de vânzare.
- 101 În această privință, reiese din jurisprudență că caracterul insuficient sau incomplet al examinării efectuate de Comisie în faza de examinare preliminară constituie un indiciu al existenței unor dificultăți de natură să justifice inițierea procedurii oficiale de investigare (a se vedea Hotărârea din 11 octombrie 2016, Søndagsavisen/Comisia, T-167/14, nepublicată, EU:T:2016:603, punctul 24 și jurisprudența citată).
- 102 Jurisprudența a reținut de asemenea că, în general, legalitatea unei decizii în materia ajutoarelor de stat trebuie să fie apreciată în funcție de informațiile de care Comisia dispunea sau putea să dispună la momentul la care a adoptat decizia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 decembrie 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, punctul 81), amintindu-se că informațiile de care Comisia „putea să dispună” sunt cele care apar ca fiind relevante pentru aprecierea care trebuie efectuată și cu privire

la care ar fi putut, la cerere, să obțină prezentarea lor în cursul procedurii administrative (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2017, Comisia/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, punctul 71).

- 103 Faptul că, în opinia reclamantei, Comisia nu a răspuns anumitor critici formulate de aceasta nu înseamnă că Comisia nu se putea pronunța asupra măsurii în cauză pe baza informațiilor de care dispunea și că, în consecință, trebuia să inițieze procedura oficială de investigare pentru a-și completa examinarea (Hotărârea din 28 martie 2012, Ryanair/Comisia, T-123/09, EU:T:2012:164, punctul 130).
- 104 În speță, nu se poate reproșa Comisiei că nu s-a pronunțat, în decizia finală, cu privire la continuarea procesului de vânzare prin cesiunea către un subdobânditor a participației deținute de Capricorn în vehiculul de achiziționare a activelor Nürburgring, care, potrivit reclamantei, a avut loc la 28 octombrie 2014, pe baza unui contract fiduciar din 5 octombrie 2014 și, prin urmare, după adoptarea deciziei menționate.
- 105 În sfârșit, reclamanta afirmă că erorile de drept săvârșite de Comisie, legate de aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 14 din Regulamentul nr. 659/1999, precum și de lipsa de motivare, ar confirma existența unor dificultăți serioase. Examinarea acestui argument se confundă cu examinarea primului și a celui de al cincilea motiv, referitoare la erorile de drept menționate și la nemotivarea menționată, care va fi efectuată în continuare.
- 106 Astfel, sub rezerva unor motive care vor fi examinate în cadrul primului și al celui de al cincilea motiv, argumentele invocate în susținerea primului aspect al celui de al patrulea motiv nu permit, așadar, să se stabilească faptul că, la încheierea fazei de examinare preliminară, Comisia se confrunta cu dificultăți de apreciere a vânzării activelor Nürburgring care impuneau inițierea unei proceduri oficiale de investigare. Prin urmare, primul aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins.

d) Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a noțiunii de ajutor de stat în ceea ce privește acordarea unui ajutor de stat cumpărătorului în cadrul procedurii de cerere de ofertă

- 107 Prin intermediul primului motiv, care cuprinde trei aspecte, reclamanta susține că Comisia a interpretat în mod greșit noțiunea de ajutor de stat, în sensul articolului 107 TFUE, întrucât a concluzionat că niciun ajutor de stat nu fusese acordat cumpărătorului în cadrul procedurii de cerere de ofertă.

1) Cu privire la primul aspect al primului motiv, referitor la avantajul acordat cumpărătorului în cadrul procedurii de cerere de ofertă

- 108 Prin intermediul primului aspect al primului motiv, reclamanta susține că cumpărătorului i s-a acordat un avantaj în cadrul procedurii de cerere de ofertă. Procedura menționată nu ar fi fost transparentă. În special, vânzătorii și KPMG nu ar fi informat în mod clar ofertanții cu privire la termenele aplicabile, astfel încât aceasta ar fi fost indusă în eroare cu privire la data limită pentru depunerea ofertei finale. Cumpărătorul nu ar fi prezentat oferta sa finală decât la 10 martie 2014, cu o zi înainte de desemnarea sa în calitate de ofertant câștigător al activelor Nürburgring, astfel încât termenul ar fi fost prelungit *de facto* până la această dată.
- 109 În plus, reclamanta susține că procedura de cerere de ofertă a fost discriminatorie. În special, ar fi avut loc negocieri între reprezentanții vânzătorilor și ai cumpărătorului, însă nu cu propriii săi reprezentanți, în toamna anului 2013, în pofida inexistenței unei finanțări garantate de cumpărător. Acesta din urmă ar fi fost totuși autorizat să participe la reuniunile de gestionare ale vânzătorilor. În plus, argumentul Comisiei întemeiat pe faptul că niciun ofertant nu ar fi furnizat o garanție a finanțării pentru întregul preț de achiziție și că, în consecință, vânzătorii nu ar fi încălcat principiul

egalității de tratament prin relaxarea cerinței de finanțare garantată în cursul procedurii de cerere de ofertă ar fi eronat, în măsura în care această modificare a normelor de adjudecare nu ar fi fost comunicată tuturor ofertanților.

- 110 În plus, reclamanta susține că cumpărătorul nu a justificat o finanțare garantată, în măsura în care, printre altele, acesta a prezentat numai un angajament sub forma scrisorii Deutsche Bank din 10 martie 2014, și anume o scrisoare de intenție fără efect obligatoriu și în care această scrisoare nu constituia decât un proiect preliminar, al cărui efect obligatoriu a fost subordonat respectării unor condiții suplimentare și unei decizii finale a Deutsche Bank.
- 111 În sfârșit, reclamanta arată că ea propunea prețul de achiziție cel mai ridicat, precum și o finanțare garantată.
- 112 Comisia contestă această argumentație.
- 113 Este necesar să se stabilească, în raport cu criticile formulate în cadrul primului aspect al primului motiv, dacă examinarea efectuată de Comisie în ceea ce privește regularitatea procedurii de cerere de ofertă era de natură să înlăture prezența unor dificultăți serioase de apreciere a vânzării activelor întreprinderii Nürburgring de natură să justifice inițierea unei proceduri oficiale de investigare.
- 114 Potrivit unei jurisprudențe constante, în cazul în care o întreprindere care a beneficiat de un ajutor incompatibil cu piața internă este achiziționată la prețul pieței, cu alte cuvinte, la cel mai mare preț pe care un investitor privat acționând în condiții normale de concurență era dispus să îl plătească pentru societatea respectivă în situația în care se afla aceasta, în special după ce beneficiase de ajutoare de stat, elementul de ajutor este evaluat la prețul de piață și este inclus în prețul de cumpărare. În asemenea condiții, nu se poate considera că acel cumpărător a beneficiat de un avantaj față de ceilalți operatori de pe piață (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 aprilie 2004, Germania/Comisia, C-277/00, EU:C:2004:238, punctul 80 și jurisprudența citată).
- 115 Dacă, dimpotrivă, vânzarea activelor unor beneficiari de ajutoare de stat este realizată la un preț mai mic decât prețul de piață, un avantaj necuvenit poate fi transferat cumpărătorului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 martie 2012, Ryanair/Comisia, T-123/09, EU:T:2012:164, punctul 161).
- 116 În scopul verificării prețului de piață, poate fi luată în considerare, printre altele, forma utilizată pentru cesiunea unei societăți, de exemplu cea a adjudecării publice, considerată că garantează o vânzare în condițiile pieței. Rezultă că, în cazul în care se procedează la vânzarea unei întreprinderi printr-o procedură de cerere de ofertă deschisă, transparentă și necondiționată, se poate prezuma că prețul de piață corespunde ofertei celei mai ridicate, cu condiția de a se stabili, în primul rând, că această ofertă are valoare de angajament și că este credibilă și, în al doilea rând, că nu este justificată luarea în considerare a altor factori economici decât prețul (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 octombrie 2013, Land Burgenland și alții/Comisia, C-214/12 P, C-215/12 P și C-223/12 P, EU:C:2013:682, punctele 93 și 94, și Hotărârea din 16 iulie 2015, BVVG, C-39/14, EU:C:2015:470, punctul 32).
- 117 Potrivit jurisprudenței, caracterul deschis și transparent al unei proceduri de cerere de ofertă se apreciază în funcție de o serie de elemente specifice împrejurărilor din fiecare cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 aprilie 2004, Germania/Comisia, C-277/00, EU:C:2004:238, punctul 95).
- 118 În lumina jurisprudenței amintite la punctele 114-117 de mai sus trebuie să se examineze, în speță, temeinicia diferitor critici invocate în cadrul primului aspect al primului motiv, ținând seama în același timp de faptul că, în acest cadru, Tribunalul nu poate statua în mod direct cu privire la însăși legalitatea procedurii de cerere de ofertă.

i) Cu privire la critica întemeiată pe caracterul netransparent al procedurii de cerere de ofertă

- 119 În măsura în care reclamanta denunță caracterul netransparent al procedurii de cerere de ofertă, trebuie amintit (a se vedea punctul 9 a șaptea liniuță de mai sus) că termenul pentru depunerea ofertelor de confirmare a fost stabilit succesiv la 11 decembrie 2013, astfel cum rezultă din scrisoarea KPMG din 17 octombrie 2013, și ulterior la 17 februarie 2014, astfel cum rezultă din scrisoarea KPMG din 17 decembrie 2013. Această din urmă scrisoare preciza că ofertele depuse după expirarea termenului vor fi de asemenea luate în considerare. Totuși, ea preciza că vânzătorii ar putea lua decizia de selecție cât mai rapid după termenul de depunere a ofertelor.
- 120 Astfel cum afirmă în mod întemeiat Comisia, posibilitatea de a depune o ofertă după 17 februarie 2014 era cunoscută, prin urmare, de toți ofertanții. De asemenea, faptul că cumpărătorul a putut să își prezinte oferta finală la 10 martie 2014, după expirarea termenului, și să fie desemnat drept ofertant câștigător începând cu 11 martie 2014 este pe deplin conform cu prevederile scrisorii KPMG din 17 decembrie 2013.
- 121 Rezultă că acest motiv nu permite să se stabilească faptul că Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli în ceea ce privește existența unui avantaj acordat cumpărătorului în cadrul procedurii de cerere de ofertă din cauza caracterului netransparent al acesteia în raport cu termenul stabilit pentru depunerea unei oferte de confirmare.

ii) Cu privire la critica întemeiată pe caracterul discriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă

- 122 În cadrul prezentei critici, reclamanta susține că procedura de cerere de ofertă a fost discriminatorie. În special, cumpărătorul nu ar fi justificat o finanțare garantată, în măsura în care scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014, care venea în susținerea ofertei sale aprobate la 11 martie 2014, ar fi fost lipsită de efect obligatoriu.
- 123 Scrisoarea KPMG adresată investitorilor interesați din 17 octombrie 2013 preciza că orice finanțare provenind de la un terț trebuia să se bazeze pe un angajament de finanțare cu caracter obligatoriu (a se vedea punctul 9 a noua liniuță de mai sus). Prin urmare, trebuie să se verifice dacă examinarea efectuată de Comisie, care se alătură analizei autorităților germane, era de natură să înlăture prezența unor îndoieli în ceea ce privește caracterul obligatoriu al scrisorii Deutsche Bank din 10 martie 2014.
- 124 Mai întâi, scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014 menționează că aceasta din urmă este dispusă să acorde cumpărătorului un împrumut de 45 de milioane de euro. Condițiile acestei finanțări sunt descrise în mod detaliat, ceea ce, astfel cum arată în mod întemeiat Comisia, pare să indice o examinare aprofundată din partea Deutsche Bank și un schimb de informații între aceasta din urmă și cumpărător.
- 125 În continuare, scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014 face trimitere, în mai multe rânduri, la angajamentul asumat de Deutsche Bank cu privire la Capricorn în conformitate cu scrisoarea menționată. Prin urmare, Deutsche Bank considera că este obligată prin scrisoarea menționată.
- 126 În această privință, astfel cum arată în mod întemeiat Comisia, compararea scrisorii Deutsche Bank din 10 martie 2014 cu două scrisori pregătitoare și fără caracter obligatoriu ale Deutsche Bank din 17 și 25 februarie 2014 confirmă caracterul obligatoriu al scrisorii Deutsche Bank din 10 martie 2014. Astfel, se arată în scrisoarea din 17 februarie 2014 că aceasta nu constituie un angajament din partea Deutsche Bank, spre deosebire de scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014, care face referire la angajamentul asumat de Deutsche Bank cu privire la Capricorn în conformitate cu aceeași scrisoare.

- 127 În sfârșit, scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014 precizează că angajamentul asumat de aceasta din urmă depinde de trei condiții. Or, aceste condiții (executarea tranzacției, inexistența unei schimbări semnificative în ceea ce privește activele achiziționate, inexistența unei ilegalități) permiteau Deutsche Bank să se sustragă de la angajamentul său numai în cazul în care achiziția nu avea loc în condițiile prevăzute.
- 128 Având în vedere considerațiile care precedă, nu reiese că Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli în ceea ce privește caracterul obligatoriu al scrisorii Deutsche Bank din 10 martie 2014.
- 129 În schimb și astfel cum a constatat Comisia în mod întemeiat în considerentul (272) al deciziei finale, reclamanta nu a prezentat niciodată o dovadă a finanțării ofertei sale.
- 130 La 30 septembrie 2013, reclamanta a prezentat o ofertă indicativă cu privire la ansamblul activelor Nürburgring, în cuantum de 150 de milioane de euro. Această ofertă nu cuprindea dovada capacității sale de finanțare, aspect subliniat de KPMG în scrisorile din 11 și 17 decembrie 2013, precum și într-o scrisoare din 18 decembrie 2013. Reclamanta a primit de asemenea scrisoarea KPMG din 17 octombrie 2013 care preciza că orice finanțare provenind de la un terț trebuia să se bazeze pe un angajament de finanțare cu caracter obligatoriu.
- 131 La 17 februarie 2014, reclamanta a depus o ofertă finală în cuantum de 110 milioane de euro pentru toate activele. Aceasta afirma la momentul respectiv că a obținut un angajament de finanțare cu caracter obligatoriu de 30 de milioane de euro din partea societății DRC Capital LLP. Cu toate acestea, niciun document al DRC Capital LLP nu era furnizat împreună cu oferta, aspect comunicat reclamantei de KPMG într-un mesaj electronic din 18 februarie 2014.
- 132 La 21 februarie 2014, reclamanta a indicat că un termen cuprins între două și cinci săptămâni ar trebui să îi permită să obțină toate angajamentele de finanțare obligatorii. La 11 martie 2014, aceasta ar fi furnizat o versiune actualizată a ofertei finale, în valoare totală de 150 de milioane de euro, și ar fi confirmat că va prezenta toate angajamentele de finanțare obligatorii cel mai târziu la 31 martie 2014. În sfârșit, reclamanta susține că a primit un angajament de finanțare din partea societății Jupiter Financiar la 26 martie 2014, dar recunoaște că nu l-a transmis niciodată KPMG. Într-un mesaj electronic din 9 aprilie 2014, KPMG a indicat reclamantei că nu a primit încă o confirmare scrisă din partea unui terț care ar finanța oferta sa.
- 133 Reiese din cele ce precedă că cumpărătorul, a cărui ofertă a fost reținută, dispunea, în primul rând, de două scrisori pregătitoare ale Deutsche Bank din 17 și 25 februarie 2014, apoi de scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014, cu privire la al cărei caracter obligatoriu nu rezultă că Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli, în timp ce reclamanta, a cărei ofertă nu a fost reținută, nu a furnizat în niciun moment vreo dovadă de finanțare. În plus, necesitatea unui angajament de finanțare cu caracter obligatoriu a fost amintită reclamantei în repetate rânduri.
- 134 Având în vedere considerațiile care precedă, nu este necesar să se considere că Comisia, în raport cu elementele de fapt și de drept invocate de reclamantă, ar fi trebuit să aibă îndoieli în ceea ce privește existența unui avantaj acordat cumpărătorului în cadrul procedurii de cerere de ofertă, având în vedere caracterul discriminatoriu al acesteia în raport cu necesitatea unui angajament de finanțare cu caracter obligatoriu.

iii) Cu privire la critica referitoare la cuantumul și la finanțarea ofertelor Capricorn și ale reclamantei

- 135 În cadrul prezentei critici, reclamanta susține că ea propunea prețul de achiziție cel mai ridicat, precum și o finanțare garantată, în timp ce oferta Capricorn, reținută în final, era mai mică decât a sa și nu dispunea de o finanțare garantată.

- 136 Întrucât cuantumul ofertei finale de cumpărare prezentate de reclamantă este de 110 milioane de euro, în timp ce cel al Capricorn era de 77 de milioane de euro, în mod întemeiat reclamanta afirmă că ea propunea un preț de cumpărare mai ridicat decât Capricorn.
- 137 Cu toate acestea, în conformitate cu jurisprudența amintită la punctul 116 de mai sus, nu se poate prezuma că prețul de piață corespunde ofertei celei mai ridicate prezentate în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă deschisă, transparentă și necondiționată decât dacă se stabilește că această ofertă are valoare de angajament și că ea este credibilă.
- 138 În speță, potrivit scrisorilor care le-au fost adresate la 19 iulie 2013 și la 17 octombrie 2013 de KPMG, investitorii interesați trebuiau să fie selectați printre altele ținând seama de imperativul de securizare a tranzacției (a se vedea punctul 9 a noua liniuță de mai sus).
- 139 Or, în mod greșit reclamanta afirmă că ea a propus o finanțare garantată, întrucât aceasta nu a furnizat în niciun moment vreo dovadă de finanțare. Reiese din considerentul (272) al deciziei finale că autoritățile germane puteau, în lipsa unor dovezi ale capacității și solvabilității sale financiare, să pună la îndoială capacitatea sa de a obține fondurile necesare pentru a onora prețul de achiziție pe care îl oferea și, prin urmare, credibilitatea ofertei sale și conformitatea acesteia cu imperativul de securizare a prețului de vânzare.
- 140 În schimb, Capricorn dispunea, mai întâi, de două scrisori pregătitoare ale Deutsche Bank din 17 și 25 februarie 2014, apoi de scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014, în legătură cu al cărei caracter obligatoriu s-a observat deja că nu trebuia să genereze îndoieli pentru Comisie (a se vedea punctele 128 și 133 de mai sus).
- 141 În plus, astfel cum se menționează în considerentul (273) al deciziei finale, nu au participat în etapa finală a negocierilor purtate în cadrul procedurii de cerere de ofertă decât ofertantul 2 și Capricorn, ale căror oferte erau, ambele, mai mici decât cea a reclamantei, dar cuprindeau promisiuni de finanțare. Prin urmare, oferta ofertantului 2 este cea pe care vânzătorii au comparat-o cu oferta Capricorn. Acest lucru este confirmat de faptul că, potrivit avocaților vânzătorilor, la data de 26 februarie 2014, oferta de confirmare a ofertantului 2 era cea mai bună ofertă, deși într-un cuantum mai puțin ridicat decât al ofertei Capricorn, și că tocmai având în vedere cuantumul mai ridicat al ofertei acesteia din urmă vânzătorii au încercat de asemenea să finalizeze vânzarea activelor Nürburgring cu Capricorn. Or, reiese din considerentul (273) al deciziei finale că atât oferta, cât și promisiunea de finanțare prezentate *in fine* de Capricorn erau mai ridicate decât oferta și promisiunea de finanțare prezentate de ofertantul 2.
- 142 Prin urmare, nu este stabilit că Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli cu privire la faptul că Capricorn era ofertantul care a prezentat cea mai bună ofertă fermă și credibilă, ținând seama nu numai de prețul care era propus, ci și de garanțiile de securizare a tranzacției care au fost oferite. Cu alte cuvinte, nu este stabilit că Comisia ar fi trebuit să pună la îndoială faptul că „activele în cauză [fuseseră] vândute ofertantului care a depus cea mai bună ofertă, însoțită de o dovadă a finanțării acesteia”, astfel cum se arată în considerentul (276) al deciziei finale, și că nu exista o „ofertă cu un preț mai mare și cu finanțare garantată comparativ cu oferta de preț prezentată de Capricorn”, astfel cum s-a arătat în considerentul (281) al aceleiași decizii.
- 143 Rezultă că și această critică trebuie respinsă.
- 144 În conformitate cu jurisprudența citată la punctele 114-117 de mai sus, examinarea efectuată de Comisie era prin urmare de natură să înlăture orice îndoială cu privire la existența unui avantaj necuvenit în favoarea cumpărătorului în cadrul procedurii de cerere de ofertă și, în consecință, la acordarea unui ajutor de stat acestuia din urmă. Prin urmare, nu este necesar să se considere că

primul aspect al primului motiv relevă dificultăți serioase de apreciere a vânzării activelor Nürburgring care ar fi impus Comisiei să inițieze procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE.

145 În consecință, primul aspect al primului motiv trebuie respins.

2) Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, referitor la avantajul acordat cumpărătorului în cadrul contractului de închiriere privind activele Nürburgring

146 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, reclamanta susține că un avantaj a fost acordat cumpărătorului și în cadrul contractului de închiriere privind activele Nürburgring. Rezultă din considerentul (56) al deciziei finale că acest contract de închiriere a fost încheiat între o societate independentă de vânzători, acționând în mod concret în calitate de depozitar al activelor menționate, și o societate operațională înființată de Capricorn, pentru o perioadă care începea să curgă de la 1 ianuarie 2015, cu scopul de a organiza o situație tranzitorie care corespundea îndeplinirii eventuale a condiției care însoțea vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn, și anume adoptarea de către Comisie a unei decizii de eliminare a oricărui risc ca cumpărătorul activelor menționate să fie obligat să ramburseze ajutoarele acordate vânzătorilor. Cuantumul anual al chiriei nu depășea 5 milioane de euro, în timp ce, potrivit reclamantei, acesta ar fi trebuit să se ridice la minimum 7,7 milioane de euro.

147 Comisia contestă această argumentație și susține printre altele că chiria reprezenta numai plata anticipată a unei fracțiuni din prețul de vânzare a activelor Nürburgring, care era el însuși în conformitate cu condițiile pieței.

148 Pentru motivele prezentate la punctele 119-133 de mai sus, nu este necesar să se considere că Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli cu privire la caracterul transparent și nediscriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă.

149 Pentru aceleași motive, Comisia era îndreptățită să nu aibă îndoieli în ceea ce privește existența unui avantaj acordat cumpărătorului în cadrul procedurii de cerere de ofertă, inclusiv în ceea ce privește contractul de închiriere referitor la activele Nürburgring care fusese negociat pentru cazul în care condițiile puse pentru ca vânzarea să se perfecteze nu s-ar îndeplini.

150 Prin urmare, se impune respingerea celui de al doilea aspect al primului motiv.

3) Cu privire la al treilea aspect al primului motiv, referitor la intervenția unor resurse publice în cadrul vânzării activelor Nürburgring cumpărătorului

151 Prin intermediul celui de al treilea aspect al primului motiv, reclamanta susține că Comisia nu a examinat aspectul dacă au fost implicate resurse publice în cadrul vânzării activelor Nürburgring către Capricorn. Or, ea ar fi trebuit să constate că situația se prezenta astfel.

152 Comisia contestă această argumentație.

153 Trebuie amintit că Comisia poate să claseze o plângere atunci când este în măsură să excludă de la bun început calificarea drept ajutor de stat a măsurilor în discuție după ce a constatat că una dintre condițiile esențiale ale aplicării articolului 107 alineatul (1) TFUE nu este îndeplinită (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 aprilie 2006, Deutsche Bahn/Comisia, T-351/02, EU:T:2006:104, punctul 104).

- 154 În speță, examinând, în considerentele (266)-(281) ale deciziei finale, dacă procedura de cerere de ofertă a fost deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată și dacă Capricorn era ofertantul care a prezentat cea mai bună ofertă însoțită de o garanție de finanțare, Comisia avea în esență drept obiectiv să verifice dacă activele Nürburgring fuseseră vândute la prețul lor de piață, în conformitate cu jurisprudența menționată la punctul 116 de mai sus.
- 155 Dacă vânzarea activelor Nürburgring fusese realizată la un preț mai scăzut decât prețul pieței, astfel cum s-a amintit la punctul 115 de mai sus, un avantaj necuvenit ar fi putut fi acordat cumpărătorului (Hotărârea din 28 martie 2012, Ryanair/Comisia, T-123/09, EU:T:2012:164, punctul 161). Analiza Comisiei privea, așadar, aspectul dacă un astfel de avantaj fusese acordat în speță Capricorn în cadrul procedurii de cerere de ofertă.
- 156 Comisia a concluzionat că, în lipsa unui astfel de avantaj, niciun ajutor de stat nu a fost acordat Capricorn în cadrul vânzării activelor Nürburgring. Cu alte cuvinte, Comisia a constatat că una dintre condițiile esențiale pentru aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, referitoare la existența unui avantaj, nu era îndeplinită.
- 157 Prin urmare, nu se poate reproșa în mod valabil Comisiei că nu a examinat, de asemenea, dacă condiția referitoare la o intervenție a statului sau prin intermediul unor resurse de stat era îndeplinită.
- 158 În consecință, trebuie să se constate că examinarea celui de al treilea aspect al primului motiv și, prin urmare, a primului motiv în ansamblul său nu a evidențiat niciun indiciu privind existența unor îndoieli cu privire la calificarea drept ajutor de stat a vânzării activelor Nürburgring care ar fi impus inițierea procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE.
- 159 Primul motiv, interpretat în lumina primului aspect al celui de al patrulea motiv, trebuie, așadar, respins.

e) Cu privire la al treilea motiv, referitor la neluarea în considerare a continuării procesului de vânzare rezultate din cesiunea către un subdobânditor a participației deținute de Capricorn în vehiculul de achiziționare a activelor Nürburgring

- 160 Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că Comisia a indicat în mod eronat, în decizia finală, că procesul de vânzare a activelor Nürburgring încetase la 11 martie 2014, odată cu atribuirea acestora către Capricorn.
- 161 Astfel, vânzătorii ar fi continuat procesul de vânzare începând din luna iulie 2014, după ce Capricorn ar fi demonstrat incapacitatea sa de a efectua a doua plată parțială a prețului de cumpărare. Începând cu luna septembrie 2014, ar fi avut loc negocieri informale în cursul cărora vânzătorii înșiși ar fi propus transferul activelor Nürburgring, care au condus, la 28 octombrie 2014, la cesiunea către un subdobânditor a participației deținute de Capricorn în vehiculul de achiziție a acestor active. Continuarea procesului de vânzare nu ar fi fost conformă nici cu cerințele de deschidere, de transparență, de nediscriminare și de necondiționalitate.
- 162 Potrivit reclamantei, cesiunea către un subdobânditor a participației deținute de Capricorn în vehiculul de achiziționare a activelor Nürburgring constituie rezultatul procesului de vânzare a activelor menționate și a fost încheiat în interesul vânzătorilor, iar nu al Capricorn. Astfel, aceasta din urmă nu a obținut niciun avantaj din cesiunea respectivă, în afara celui legat de stingerea obligațiilor sale contractuale. Faptul că prețul cesiunii acestei participații ar fi fost identic cu cel al vânzării activelor Nürburgring către Capricorn nu ar fi justificat lipsa inițierii, în speță, a unei noi proceduri de cerere de ofertă.
- 163 Comisia contestă această argumentație.

- 164 Pentru motivele deja prezentate la punctele 103 și 104 de mai sus, nu se poate reproșa Comisiei că nu s-a pronunțat, în decizia finală, cu privire la continuarea procesului de vânzare prin cesiunea către un subdobânditor a participației deținute de Capricorn în vehiculul de achiziționare a activelor Nürburgring, în măsura în care această cesiune a avut loc, astfel cum recunoaște însăși reclamanta, după adoptarea deciziei menționate.
- 165 În plus, deși reiese dintr-un articol de presă din 30 septembrie 2014 că Deutsche Bank ar fi retras finanțarea acordată Capricorn și că administratorii ar fi căutat noi cumpărători pentru activele Nürburgring, reclamanta nu a dovedit că Comisia dispunea sau putea să dispună de aceste informații la momentul la care a adoptat decizia finală.
- 166 În orice caz, în aplicarea jurisprudenței citate la punctele 114-117 de mai sus și așa cum a susținut Comisia în observațiile sale din 13 decembrie 2017 în răspuns la întrebările scrise ale Tribunalului, examinarea sa a avut ca scop să cerceteze, în scopul de a verifica dacă activele Nürburgring fuseseră vândute la prețul lor de piață, dacă procedura de cerere de ofertă a fost deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată. În caz contrar, vânzarea menționată ar fi putut fi realizată la un preț mai mic decât prețul pieței și un avantaj necuvenit ar fi fost transferat cumpărătorului.
- 167 În consecință, trebuie să se considere că ajutorul care, potrivit reclamantei (a se vedea punctul 10 de mai sus), ar fi trebuit să fie constatat de Comisie în a doua decizie atacată și trebuia să corespundă diferenței dintre prețul plătit de Capricorn pentru achiziționarea activelor Nürburgring și prețul de piață al acelorași active, ar fi fost acordat la 11 martie 2014, data atribuirii activelor Nürburgring către aceasta din urmă și a semnării contractului de vânzare care stabilea prețul de achiziție a activelor Nürburgring datorat de Capricorn. Rezultă că faptele ulterioare acestei date, precum dificultățile întâmpinate de Capricorn în etapa executării contractului de vânzare și cesiunea de către aceasta către un subdobânditor a participației pe care o deținea în vehiculul de achiziționare a activelor Nürburgring, nu erau relevante pentru examinarea aspectului dacă un ajutor a fost eventual acordat Capricorn în cadrul procedurii de cerere de ofertă.
- 168 În sfârșit, astfel cum a arătat în mod întemeiat Comisia în observațiile sale din 13 decembrie 2017 în răspuns la întrebările scrise ale Tribunalului, dacă reclamanta dorea ca Comisia să examineze și existența unui ajutor nou care rezulta din pretinsa continuare a procesului de vânzare, ulterior adoptării celei de a doua decizii atacate, ea ar fi trebuit să depună o nouă plângere în legătură cu acest subiect.
- 169 Rezultă că argumentele prezentate în susținerea celui de al treilea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare a continuării procesului de vânzare după adoptarea celei de a doua decizii atacate, nu permit să se stabilească faptul că, la încheierea fazei de examinare preliminară, Comisia se confrunta cu dificultăți de apreciere a vânzării activelor Nürburgring care impuneau inițierea unei proceduri oficiale de investigare.
- 170 Al treilea motiv, interpretat în lumina primului aspect al celui de al patrulea motiv, trebuie, așadar, respins.

f) Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe nemotivare

- 171 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta susține că Comisia a omis să răspundă criticilor sale privind, în primul rând, examinarea imperativului de securizare a tranzacției, în al doilea rând, continuarea procesului de vânzare și cesiunea activelor Nürburgring către un subdobânditor, în al treilea rând, utilizarea unor resurse publice și implicarea statului în finalizarea vânzării și a închirierii activelor Nürburgring, în al patrulea rând, acordarea suplimentară a unui ajutor de stat de 6 milioane de euro în favoarea cumpărătorului corespunzător plății parțiale a prețului de achiziție dedus din profitul aferent exercițiului 2014 al administratorului Nürburgring (a se vedea punctul 6 de mai sus),

în al cincilea rând, rolul cabinetului de avocatură care a reprezentat cumpărătorul și vânzătorii, în al șaselea rând, caracterul discriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă în ceea ce privește acordurile legate de exploatarea Nürburgring, în al șaptelea rând, contractul de închiriere încheiat între cumpărător și vânzătorii și aspectul dacă acesta echivala cu un ajutor de stat și, în al optulea rând, verificarea prețului de achiziție a activelor Nürburgring pe baza opiniei unor experți.

- 172 Reclamanta susține de asemenea că Comisia nu a furnizat o motivare clară și neechivocă în ceea ce privește, pe de o parte, organizarea, menționată în considerentul (56) al deciziei finale, pusă în aplicare ulterior încheierii vânzării activelor Nürburgring în scopul de a asigura exploatarea provizorie a acestora în așteptarea unei decizii executorii a Comisiei care să clarifice situația juridică a Capricorn în legătură cu ajutoarele acordate vânzătorilor și, pe de altă parte, imperativul de securizare a acestei tranzacții.
- 173 În sfârșit, reclamanta susține că Comisia a omis să prezinte o motivare mai detaliată, în ceea ce privea modificările pe care le-ar fi adus practicii sale decizionale, în cadrul examinării imperativului securizării tranzacției și a legăturilor existente între administratori și stat.
- 174 Comisia contestă această argumentație.
- 175 Motivarea impusă la articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să permită persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței Uniunii să își exercite controlul (a se vedea, în ceea ce privește ajutoarele de stat, Hotărârea din 6 septembrie 2006, Portugalia/Comisia, C-88/03, EU:C:2006:511, punctele 88 și 89, Hotărârea din 22 aprilie 2008, Comisia/Salzgitter, C-408/04 P, EU:C:2008:236, punctul 56, și Hotărârea din 30 aprilie 2009, Comisia/Italia și Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, punctele 48 și 49). Comisia are obligația de a prezenta persoanei care a formulat plângerea într-un mod satisfăcător motivele pentru care elementele de fapt și de drept invocate în plângere nu au fost suficiente pentru a demonstra existența unui ajutor de stat (Hotărârea din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punctul 64, și Hotărârea din 1 iulie 2008, Chronopost și La Poste/UFEX și alții, C-341/06 P și C-342/06 P, EU:C:2008:375, punctul 89).
- 176 În speță, considerentele (266)-(281) ale deciziei finale, sub titlul „Plângeri privind vânzarea activelor [Nürburgring]”, conțin o prezentare detaliată a motivelor care au determinat Comisia să decidă că vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn nu constituia un ajutor de stat. Această prezentare este suficientă pentru a permite persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței Uniunii să își exercite controlul și pentru ca reclamanta să poată înțelege motivele pentru care elementele de fapt și de drept invocate în plângerea sa nu au fost suficiente pentru a demonstra existența unui ajutor de stat.
- 177 În special și contrar celor susținute de reclamantă, Comisia nu a omis să răspundă criticilor acesteia privind imperativul securizării tranzacției, care sunt examinate în considerentele (272) și (273) ale deciziei finale privind dovada finanțării ofertelor reclamantei și ale Capricorn, negocierea unor acorduri legate de exploatarea Nürburgring de către Capricorn, care este menționată în considerentul (275) litera (e) din aceeași decizie sau rolul cabinetului de avocatură reprezentant al cumpărătorului și al vânzătorilor, care este menționat în considerentul (275) litera (j) din decizia menționată.
- 178 Prin urmare, chiar dacă Comisia ar fi omis să răspundă altor critici invocate de reclamantă în plângerea sa, această omisiune nu poate constitui o încălcare a obligației de motivare, întrucât aceasta din urmă nu îi impune să prezinte alte elemente decât faptele și considerațiile juridice pe care ea le consideră de o importanță esențială în economia deciziei. Astfel, corelarea necesară dintre motivele invocate de persoana care formulează plângerea și motivarea deciziei Comisiei nu poate impune obligația acesteia de a respinge fiecare dintre argumentele invocate în susținerea acestor motive (a se vedea Hotărârea

din 1 iulie 2008, Chronopost și La Poste/UFEX și alții, C-341/06 P și C-342/06 P, EU:C:2008:375, punctul 96 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 3 martie 2010, Freistaat Sachsen/Comisia, T-102/07 și T-120/07, EU:T:2010:62, punctul 180 și jurisprudența citată).

- 179 Acest lucru se aplică cu atât mai mult în cazul referitor la o decizie adoptată la încheierea fazei de examinare preliminară a ajutoarelor care, întrucât se adoptă în termene scurte, trebuie să cuprindă numai motivele pentru care Comisia estimează că nu se află în prezența unor dificultăți serioase de apreciere a măsurii vizate de natură să justifice inițierea fazei oficiale de investigare (Hotărârea din 15 iunie 1993, Matra/Comisia, C-225/91, EU:C:1993:239, punctul 48, și Hotărârea din 22 decembrie 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, punctul 65).
- 180 Rezultă că al cincilea motiv, întemeiat pe nemotivare, nu permite să se stabilească faptul că, la încheierea fazei de examinare preliminară, Comisia se confrunta cu dificultăți de apreciere a vânzării activelor Nürburgring care impuneau inițierea unei proceduri oficiale de investigare.
- 181 Ținând seama de considerațiile care precedă, al cincilea motiv trebuie să fie respins.
- 182 Rezultă că nici primul aspect al celui de al patrulea motiv, nici primul, al treilea și al cincilea motiv nu permit să se stabilească faptul că, la încheierea fazei de examinare preliminară, Comisia se confrunta cu dificultăți de apreciere a vânzării activelor Nürburgring care impuneau inițierea unei proceduri oficiale de investigare.

g) Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 659/1999

- 183 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o încălcare a articolului 20 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 659/1999, în măsura în care aceasta nu a informat-o cu privire la intenția sa de a respinge plângerea și nici nu a invitat-o să prezinte observații noi.
- 184 Comisia contestă această argumentație.
- 185 Astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 734/2013 al Consiliului din 22 iulie 2013 de modificare a Regulamentului nr. 659/1999 (JO 2013, L 204, p. 15), articolul 20 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 659/1999 prevede că, „[î]n cazul în care consideră că partea interesată nu respectă elementele obligatorii din formularul de plângere sau că elementele de fapt și de drept invocate de partea interesată nu oferă motive suficiente pentru a demonstra, pe baza unei examinări *prima facie*, existența unui ajutor ilegal sau utilizarea abuzivă a ajutorului, Comisia informează partea interesată cu privire la acest lucru și solicită acesteia să prezinte observații într-un termen stabilit, care în mod normal nu depășește o lună”. În plus, „[î]n cazul în care partea interesată nu își prezintă observațiile în termenul prevăzut, se va considera că plângerea a fost retrasă”.
- 186 Astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 734/2013, articolul 20 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 659/1999 prevede că „Comisia transmite reclamantului o copie a deciziei adoptate în orice dosar legat de subiectul plângerii”.
- 187 Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 659/1999 trebuie interpretat în lumina normei cuprinse la punctul 48 din Codul celor mai bune practici de desfășurare a procedurilor de control al ajutoarelor de stat (JO 2009, C 136, p. 13), care prevede că, în termen de douăsprezece luni, Comisia se va strădui în principiu să adopte o decizie cu privire la cazurile prioritare, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul nr. 659/1999, adresând o copie a acesteia reclamantului sau să trimită reclamantului o primă scrisoare administrativă în care își va prezenta opinia preliminară privind cazurile neprioritare.

- 188 Potrivit alineatului (2) al doilea și al treilea paragraf al articolului 20 din Regulamentul nr. 659/1999, care reglementează drepturile părților interesate, Comisia, după ce a obținut de la acestea informații privind preținse ajutoare ilegale, fie apreciază că nu există motive suficiente pentru a se pronunța cu privire la caz și informează respectiva parte interesată în acest sens, fie adoptă o decizie cu privire la caz privind obiectul informațiilor furnizate (Hotărârea din 18 noiembrie 2010, NDSHT/Comisia, C-322/09 P, EU:C:2010:701, punctul 55).
- 189 Or, în speță, Comisia a adoptat o decizie examinând informațiile disponibile furnizate de reclamantă și luând poziție cu privire la acestea.
- 190 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că Comisia nu a încălcat articolul 20 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 659/1999.
- 191 În consecință, al doilea aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins.
- 192 Trebuie să se examineze acum al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv, apoi al treilea aspect al celui de al patrulea motiv.

h) Cu privire la al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa de examinare diligentă a plângerii reclamantei

- 193 Prin intermediul celui de al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că Comisia nu a efectuat o examinare diligentă a procedurii de cerere de ofertă. În special, aceasta nu ar fi solicitat informații suplimentare vânzătorilor și autorităților germane și s-ar fi întemeiat numai pe cele furnizate de administratorii autorităților germane, a căror fiabilitate Comisia ar fi trebuit să o verifice. În plus, Comisia nu ar fi admis cererea reclamantei din 6 iulie 2014 prin care i-a solicitat să adreseze întrebări suplimentare Republicii Federale Germania și terților interesați.
- 194 Comisia contestă această argumentație.
- 195 Potrivit jurisprudenței Curții, Comisia este obligată să investigheze cu diligență și cu imparțialitate plângerile pe care le primește în materie de ajutoare de stat, ceea ce o poate obliga să instrumenteze o plângere dincolo de simpla examinare a elementelor de fapt și de drept aduse la cunoștința sa de autorul plângerii și să recurgă la o examinare a elementelor care nu au fost amintite în mod expres de autorul plângerii (Hotărârea din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punctul 62, și Hotărârea din 2 septembrie 2010, Comisia/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, punctul 90).
- 196 În cadrul controlului ajutoarelor de stat, deși statul membru trebuie, în temeiul obligației de cooperare loială prevăzute la articolul 4 alineatul (3) TUE, să colaboreze cu Comisia furnizând acesteia elementele care să îi permită să se pronunțe asupra naturii de ajutor de stat a măsurii în cauză, nu este mai puțin adevărat că, în ceea ce o privește, Comisia, în interesul unei bune administrări a normelor fundamentale din tratat privind ajutoarele de stat, este supusă obligației de a efectua o examinare diligentă și imparțială și că această obligație impune Comisiei în special să examineze cu atenție elementele care îi sunt furnizate de statul membru (a se vedea Hotărârea din 22 octombrie 2008, TV2/Danmark și alții/Comisia, T-309/04, T-317/04, T-329/04 și T-336/04, EU:T:2008:457, punctul 183 și jurisprudența citată).
- 197 Astfel, deși beneficiază de o marjă de apreciere, Comisia nu poate totuși, ținând seama de obligația sa de examinare cu diligență și cu imparțialitate, să nu solicite să îi fie comunicate informațiile care rezultă a fi de natură să confirme sau să infirme alte informații pertinente pentru examinarea măsurii în cauză, însă a căror fiabilitate nu poate fi considerată ca fiind suficient de dovedită (Hotărârea din 26 iunie 2008, SIC/Comisia, T-442/03, EU:T:2008:228, punctul 225).

- 198 Prin urmare, Comisia trebuie să efectueze aprecierea în cadrul examinării preliminare instituite la articolul 108 alineatul (3) TFUE în lumina atât a informațiilor notificate de statul în cauză, cât și a celor furnizate de eventuali autori ai plângerilor (Hotărârea din 3 mai 2001, Portugalia/Comisia, C-204/97, EU:C:2001:233, punctul 35).
- 199 Reclamanta vizează, prin intermediul unei prime critici, o lipsă de examinare diligentă a plângerii sale care rezultă din faptul că Comisia nu a admis cererea sa din 6 iulie 2014, prin care i-a solicitat să adreseze întrebări suplimentare Republicii Federale Germania și terților interesați.
- 200 În această privință, este necesar să se amintească faptul că, astfel cum s-a arătat la punctul 178 de mai sus, Comisia nu este obligată să își precizeze poziția cu privire la toate argumentele invocate în fața sa de persoanele interesate. Este suficient să expună faptele și considerațiile juridice care au o importanță esențială în economia deciziei (a se vedea Hotărârea din 1 iulie 2008, Chronopost și La Poste/UFEX și alții, C-341/06 P și C-342/06 P, EU:C:2008:375, punctul 96 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 3 martie 2010, Freistaat Sachsen/Comisia, T-102/07 și T-120/07, EU:T:2010:62, punctul 180 și jurisprudența citată).
- 201 Prin urmare, întrucât reclamanta nu a dovedit că Comisia ar fi omis să cerceteze sau să verifice informațiile necesare pentru adoptarea celei de a doua decizii atacate, această critică trebuie respinsă.
- 202 Prin intermediul unei a doua critici, reclamanta vizează lipsa de examinare diligentă a plângerii sale care rezultă din faptul că Comisia nu a solicitat informații suplimentare vânzătorilor și autorităților germane și s-a întemeiat numai pe informațiile furnizate de administratorii autorităților germane.
- 203 În această privință, din înscrisurile de la dosar reiese că, în urma depunerii plângerii reclamantei, Comisia a solicitat autorităților germane informații la 23 mai, la 4 iulie și 7 iulie 2014, care au fost furnizate la 23 aprilie, la 26 mai și la 10 iulie 2014. Serviciile Comisiei s-au întâlnit cu reprezentanți ai autorităților germane, cu administratorii și cu KPMG la 22 iulie și la 5 septembrie 2014.
- 204 În considerentele (272)-(276) ale deciziei finale, Comisia a examinat și a confruntat cu observațiile reclamantei, prezentate în considerentele (115)-(120) ale deciziei menționate, observațiile administratorilor comunicate de autoritățile germane, prezentate în considerentele (121)-(135) ale aceleiași decizii. În cadrul acestor considerente, Comisia prezintă propriile constatări și observații în ceea ce privește elementele pertinente, în special dovada capacității de finanțare pentru achiziționarea activelor Nürburgring a reclamantei, pe de o parte, și a Capricorn, pe de altă parte.
- 205 Comisia a efectuat, așadar, în speță o examinare și o apreciere a informațiilor comunicate atât de reclamantă, cât și de autoritățile germane. În acest context, nimic nu permite să se concluzioneze în sensul unei cercetări insuficiente efectuate de Comisie sau al unei neîndepliniri de către aceasta din urmă a obligației sale de examinare diligentă a plângerii.
- 206 Prin urmare, trebuie respinsă această a doua critică și, în consecință, al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv ca nefondate.

i) Cu privire la al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa de examinare imparțială a plângerii reclamantei

- 207 Prin intermediul celui de al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că efectuarea unei examinări imparțiale a plângerii sale de către Comisie a fost făcută imposibilă printr-o declarație a purtătorului de cuvânt al membrului Comisiei responsabil cu problemele de concurență, prezentată în presă la 15 mai 2014 (denumită în continuare „declarația în litigiu”). Reiese din această declarație, astfel cum a fost relatată în articolul de presă prezentat de reclamantă, că, potrivit informațiilor de care ar fi dispus Comisia, autoritățile germane ar fi urmat orientările date de membrul Comisiei responsabil cu

problemele de concurență într-o scrisoare la începutul procedurii de vânzare a activelor Nürburgring și că acestea ar fi fost vândute ofertantului care a făcut cea mai bună ofertă la încheierea unui proces de selecție deschis, transparent și nediscriminatoriu, și anume după o procedură de cerere de ofertă legală și la prețul de piață.

208 Comisia contestă această argumentație.

209 Potrivit unei jurisprudențe constante în materie de înțelegeri sau de abuz de poziție dominantă, o neregularitate precum divulgări către presă care nu se limitează la exprimarea opiniei personale a membrului Comisiei responsabil cu problemele de concurență cu privire la compatibilitatea măsurilor examinate cu dreptul Uniunii poate determina anularea deciziei referitoare la aceste măsuri dacă se dovedește că, în lipsa acestei neregularități, decizia menționată ar fi avut un conținut diferit (Hotărârea din 16 decembrie 1975, Suiker Unie și alții/Comisia, 40/73-48/73, 50/73, 54/73-56/73, 111/73, 113/73 și 114/73, EU:C:1975:174, punctul 91, și Hotărârea din 6 iulie 2000, Volkswagen/Comisia, T-62/98, EU:T:2000:180, punctul 283).

210 În conformitate cu aceeași jurisprudență, este în sarcina reclamantei să prezinte cel puțin indicii care să susțină o astfel de concluzie (Hotărârea din 15 martie 2006, BASF/Comisia, T-15/02, EU:T:2006:74, punctul 606).

211 Această jurisprudență, care se referă la aplicarea articolelor 101 și 102 TFUE, poate fi aplicată, prin analogie, și procedurilor în materie de ajutoare de stat, referitoare la aplicarea articolelor 107 și 108 din TFUE, în special în speță.

212 Or, în conformitate cu această jurisprudență, trebuie să se arate că reclamanta nu a prezentat nicio dovadă sau niciun indiciu în sensul că, dacă declarația în litigiu nu ar fi fost făcută, decizia finală ar fi putut avea un conținut diferit. Astfel, Tribunalul a constatat că examinarea primului, a celui de al treilea și a celui de al cincilea motiv și a primului aspect al celui de al patrulea motiv nu permit să se stabilească faptul că, la încheierea fazei de examinare preliminară, Comisia se confrunta cu dificultăți de apreciere a vânzării activelor Nürburgring care impuneau inițierea unei proceduri oficiale de investigare. Tribunalul a constatat de asemenea că al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv nu permitea să se concluzioneze în sensul unei cercetări insuficiente efectuate de Comisie sau al unei neîndepliniri de către aceasta din urmă a obligației sale de examinare diligentă a plângerii.

213 Fără a fi necesară pronunțarea cu privire la natura sau la domeniul de aplicare al declarației în litigiu, trebuie, așadar, să se respingă al treilea aspect al celui de al patrulea motiv și, în consecință, al patrulea motiv în ansamblul său.

214 Întrucât motivele care vizează anularea celei de a doua decizii atacate pentru încălcarea drepturilor procedurale conferite reclamantei de articolul 108 alineatul (2) TFUE au fost respinse, este necesar să se respingă cererea de anulare a deciziei menționate.

215 Reclamanta a prezentat mai multe oferte de probă cu martori. Întrucât acestea nu sunt indispensabile pentru soluționarea litigiului și în special pentru a verifica dacă faptele sau indiciile invocate de reclamantă ar fi trebuit să determine Comisia să aibă îndoieli, ele trebuie să fie respinse.

216 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se concluzioneze că acțiunea trebuie respinsă ca fiind în parte inadmisibilă și în rest nefondată.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

²¹⁷ Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) **Unește cu fondul cererea de nepronunțare asupra fondului acțiunii.**
- 2) **Respinge cererea de nepronunțare asupra fondului acțiunii.**
- 3) **Respinge acțiunea.**
- 4) **NeXovation, Inc. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.**

Pelikánová

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Öberg

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 19 iunie 2019.

Semnături

Cuprins

I. Istoricul litigiului	2
A. Procedura administrativă și vânzarea activelor Nürburgring	2
B. Deciziile atacate	4
II. Procedura și concluziile părților	4
III. În drept	6
A. Cu privire la admisibilitatea cererii de anulare a primei decizii atacate	6
B. Cu privire la cererea de anulare a celei de a doua decizii atacate	8
1. Cu privire la admisibilitate și la cererea de nepronunțare asupra fondului	9
2. Cu privire la fond	11
a) Considerații introductive cu privire la întinderea controlului jurisdicțional vizând o decizie privind inexistența unui ajutor adoptată la încheierea fazei de examinare preliminară	11
b) Considerații introductive cu privire la întinderea acțiunii	12
c) Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe existența unor dificultăți serioase de apreciere a vânzării activelor Nürburgring	13
1) Cu privire la durata fazei de examinare preliminară	13
2) Cu privire la conținutul celei de a doua decizii atacate	14
d) Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a noțiunii de ajutor de stat în ceea ce privește acordarea unui ajutor de stat cumpărătorului în cadrul procedurii de cerere de ofertă	15
1) Cu privire la primul aspect al primului motiv, referitor la avantajul acordat cumpărătorului în cadrul procedurii de cerere de ofertă	15
i) Cu privire la critica întemeiată pe caracterul netransparent al procedurii de cerere de ofertă	17
ii) Cu privire la critica întemeiată pe caracterul discriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă	17
iii) Cu privire la critica referitoare la quantumul și la finanțarea ofertelor Capricorn și ale reclamantei	18
2) Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, referitor la avantajul acordat cumpărătorului în cadrul contractului de închiriere privind activele Nürburgring	20
3) Cu privire la al treilea aspect al primului motiv, referitor la intervenția unor resurse publice în cadrul vânzării activelor Nürburgring cumpărătorului	20

e) Cu privire la al treilea motiv, referitor la neluarea în considerare a continuării procesului de vânzare rezultate din cesiunea către un subdobânditor a participației deținute de Capricorn în vehiculul de achiziționare a activelor Nürburgring	21
f) Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe nemotivare	22
g) Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 659/1999	24
h) Cu privire la al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa de examinare diligentă a plângerii reclamantei	25
i) Cu privire la al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa de examinare imparțială a plângerii reclamantei	26
IV. Cu privire la cheltuielile de judecată	28